

arbejde. Lad os dog få afskaffet f.eks. beskatning på ISDN-forbindelser.

Vi ser ikke muligheden for at arbejde hjemme som et problem for familien eller som en udnyttelse af arbejdstagerne, tværtimod. Hvis en mor eller far f.eks. ønsker at tage tidligere fri for at bruge tid sammen med sine børn, så er hjemmearbejde netop en af de ting, der kan være med til at gøre det muligt.

På den måde kan det meget vel være, at denne mor eller far først kommer i gang på hjemmearbejdspladsen meget sent om aftenen og derved først slutter så sent, at hun eller han faktisk bryder arbejdsmiljølovens bestemmelser om hvileperiode og fridøgn ved at møde på arbejdet til normal tid igen næste morgen.

Jeg kan ikke se, hvorfor det ikke skulle være muligt. Hjemmearbejdet kan som netop beskrevet give en tiltrængt fleksibilitet med hensyn til, at man selv kan planlægge sin arbejdsdag. Der er for mig at se ingen tvivl om, at hviletidsbestemmelserne for hjemmearbejde vil være stærkt hæmmende for en fortsat forøgelse af antallet af personer med hjemmearbejdspladser.

Kort sagt mener vi altså ikke, at der er behov for, at reglerne om hvileperiode og fridøgn skal gælde for arbejde, som udføres i den ansattes hjem, og derfor kan vi fuldt ud støtte intentionerne i det beslutningsforslag, som her er fremsat.

Vi er naturligvis opmærksomme på, at arbejdstidsdirektivet ikke efter Arbejdsministeriets juridiske vurdering giver mulighed for en generel undtagelse, men der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi i CD ønsker den størst mulige fleksibilitet, og kan vi være med til at skubbe på i den retning ved at forholde os utrolig positivt over for det her beslutningsforslag, så gør vi det meget gerne.

Anders Samuelsen (RV):

Jeg skal med det samme meddele, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte dette beslutningsforslag, alene af den grund, at vi finder, at det vil stride mod det direktiv, som vi forventer at både Venstre og De Konservative står bag.

I bund og grund er det faktisk et temmelig kompliceret emne, som vi her diskuterer. Regler om arbejdsmiljø, og det gælder altså også 11-timers-reglen, er altid en balancegang mellem, hvad der er den enkeltes ansvar, og hvad der er statens ansvar. Det bliver ikke mindst tydeligt, lige netop når vi diskuterer problemstillingen omkring 11-timers-reglen. Dilemmaet er her, at

vi, sådan som der er lagt op til i direktivet, let kommer til at lovgive eller på anden måde lave regler om noget, som vi ikke kan kontrollere, og måske mindst lige så vigtigt: ikke skal blande os i.

Det Radikale Venstre har som mål, at vi skal have et så fleksibelt arbejdsmarked som overhovedet muligt. Derfor er det så i denne her sammenhæng interessant at finde ud af, hvad man kan lægge i ordene »overhovedet muligt«. Ifølge forslagsstillerne skal der kun sættes én grænse, nemlig den, der går rundt om arbejdspladsen eller virksomheden, forstået i traditionel forstand, nemlig dér, hvor ens kolleger traditionelt befinder sig.

Dermed er vejen klar for et synspunkt om, at 11-timers-reglen ikke skal gælde for folk, der arbejder hjemme. Den definition er vi ikke enig i i Det Radikale Venstre, for vi finder, at det er ønskeligt, at vi er opmærksom på, at vi ikke strikker nogle regler sammen på en sådan måde, at der direkte lægges op til, at virksomheden kan misbruge f.eks. en fritagelse fra 11-timers-reglen.

Derimod vil vi meget gerne lægge os op ad den forståelse, som svenskerne har lagt i ordene »overhovedet muligt«, hvis man kan bruge dem igen i denne her sammenhæng, og som der også lægges op til i direktivet, nemlig at det, der drejer sig om, det, der er pointen her, er det arbejde, som ikke uden videre kan kontrolleres, kan fritages.

Omvendt kan man sige, at der er faktisk en del hjemmearbejde, som kan kontrolleres, og som dermed selvfølgelig skal være omfattet, hvis man f.eks. arbejder på en computer, der er koblet op på den virksomhed, som man er tilknyttet.

Tilbage er så at opfylde det ønske, som jeg tror vi alle deler i bund og grund, når nu vi er ude over de retoriske øvelser, nemlig at strikke reglerne sammen på en sådan måde, at de på den ene side opfylder, at vi kan få et så fleksibelt arbejdsmarked som overhovedet muligt, men på den anden side gør, at vi ikke står i en situation, hvor der lægges op til decideret misbrug og udnyttelse og i hvert fald en ubehagelig form for udnyttelse af arbejdskraft, og så i den sidste ende, at vi ikke ender i en situation, hvor vi står med nogle tåbelige forklaringsproblemer, fordi vi ikke kan forklare de regler, som vi selv har lagt op til.

Netop det mener jeg jeg hørte arbejdsministeren lagde op til i sin tale, og jeg mener, at ar-